

[Martin Sørensen (Peterslund).]

ningsaarenes Indkomst og den Vægt, hvorved de indgik i Beskatningen, meget forøget, og der opstod hos Skatteyderne stor Uvilje mod Princippet, ligesom det blev mere og mere aabenbart, efterhaanden som vi fjernede os fra Grundlaget for Sammenligningen, at denne Form for Beskatning var behæftet med saa store Fejl og Uretfærdigheder, at den ikke i Længden kunde opretholdes uændret.

Merindkomstskatteprincippet's største Svaghed er, at det bygger og maa bygge paa Sammenligning med tidligere Aars Indkomst. Desto mindre Indkomst i Sammenligningsaarene og desto større Indkomst i selve det Skatteaar, hvorefter Indkomsten beregnes, desto større er Forskellen, Merindkomsten, og desto højere bliver Skatten.

Det vil sige, at den Skatteyder, der har været uheldig og ingenting tjent i Sammenligningsaarene, men hvis Forretning kommer paa Fode igen, faar en stor Merindkomst, skal betale en stor Skat, medens den Skatteyder, der ikke har haft Uheld, men en stor Indtægt hele Tiden, helt kan slippe fra Merindkomstskat. Det er jo aabenbart urigtigt.

Skatteloven forsøger ogsaa at bøde noget paa det uheldige Forhold ved at tillade først et skattefrit Fradrag paa 10 000 Kr. af Merindkomsten og dernæst at bestemme, at der kun skal beregnes Skat af Halvdelen af Restbeløbet.

Nu kan det jo synes overflødigt at omtale Merindkomstskatten, der foreslaas ophævet, men vi har jo stadig Krigskonjunkturskatten, der hviler paa samme Princip, en Skat, der er besværlig at administrere, og i Anledning af hvilken der fremkommer et meget stort Antal Andragender om Dispensationer og Nedsættelse. Her som ved Merindkomsten er det de unge erhvervsdrivende — Læger, Sagførere, unge Landmænd og andre —, der i Sammenligningsaarene havde Læreplads eller lige havde begyndt Forretning uden væsentlig Indtægt, som det gaar ud over. Nu er de kommet i gode Stillinger med gode Indtægter og skal saa betale Krigskonjunkturskat af saa godt som hele Indtægten.

Jeg er derfor enig med det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, der har udtalt Haab om, at Krigskonjunkturskatten bortfalder med Udgangen af dette Skatteaar, eller ogsaa, at der kan indføres en anden Form for Beskatning af Konjunkturindtægter.

Naar den højtærede Finansminister ikke kan undvære de Penge, som Merindkomstskatten gav, er der ikke noget væsent-

ligt at indvende imod den foreslaaede nye Skatteskala, selv om man kan synes, det er en stærk Progression, helt op til 57 pCt. Statsskatterne er steget fra at udgøre en ringe Del af samtlige Skatter i Landet til at udgøre langt den største Del. Tidligere var det Kommuneskatterne, der følte særlig tyngende. Nu er det Statsskatterne, der klemmer.

Vi nærmer os sandsynligvis det Stade i Statsskattepaaligningen, da en Forøgelse ikke vil give tilsvarende Nettoprovenu til Statskassen. Jeg mener ligesom det ærede Medlem Hr. Jørgen Jørgensen, at nogen stor Glæde ved at betale Skat findes næppe hos Skatteyderne trods en tidligere æret Finansministers Opfordring dertil, men hvis man berøver dem Retten til at betragte den betalte Skat som en Driftsudgift, der maa fradrages Indkomsten, vil den betingede Glæde forvandles til det modsatte. I Længden vil det næppe betale sig for Staten at ophæve Retten til Fradrag af Skatten, selv om man kan forstaa, at Statens økonomiske Forhold frister til at slaa ind paa denne Vej, der midlertidig kan medføre Forøgelse af Skatteprovenuets. I øvrigt henhører Spørgsmaalet under Skattekommissionen og vil naturligvis finde sin Afgørelse der. Den i Folketinget vedtagne Ordning med Forhøjelsen af Børnefradraget hilser mit Parti med Tilfredshed.

Mange Skatteydere har spurgt mig, hvorledes det skal blive muligt at skaffe Dækning for alle de Udgifter, som Rigsdagen bevilger i denne Tid, og efterkomme Kravene til Statskassen, Krav, som i og for sig er berettigede og bør imødekommes, hvad de da ogsaa bliver, men som medfører fremtidig Skatteudskrivning af betænkelig Størrelse. Den højtærede Finansminister gav Udtryk for den samme Tankegang ved Finanslovforslagets Forelæggelse i Landstinget forleden Dag.

I det hele taget maa det anerkendes, at den højtærede Finansminister ved sine klare og omfattende Oversigter saa vidt muligt holder Rigsdagen underrettet om Statens finansielle Stilling. Disse Oversigter og den højtærede Finansministers Udtalelser ogsaa ude i Landet, bl. a. i Odense den 2. Marts, giver Udtryk for Tidens Alvor. De skatte lignende Myndigheder vil være tilfredse med Loven, som den nu er udformet, idet den er mere enkel og overskuelig end tidligere, da den indeholdt de indviklede Regler om Merindkomstskat. Men Skatteraadene længes efter, at Loven vedtages, saa Skatterne kan beregnes. Heri er jeg enig med det ærede Medlem Hr. Bækgaard. Skatteraadene har